

# РЕШЕНИЕ

№ 3503

гр. София, 28.05.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,**  
в публично заседание на 18.05.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Красимира Желева**

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **659** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/.

Образувано е по жалба с вх. № 02.50-2 от 18.01.2021 г. по описа на Административен съд – София – град на „Асоциация „Ф.“, ЕИК/БУЛСТАТ:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], 1113,[жк], бл. № 127, [улица], ет. 4, представлявано от М. В. К. – председател на УС на сдружението, срещу Акт на ръководителя на УО на ОПДУ от 30.12.2020 г., с който е одобрен оценителен доклад по процедура чрез подбор на проектни предложения BG05SFOP001-3.003 с наименование „Граждански контрол върху реформата в съдебната система“, в частта с която проектното предложение на „Асоциация „Ф.“ е класирано под № 1 в Списък на резервните проектни предложения по процедурата, които успешно са преминали оценяването, но за които не достига финансиране.

В жалбата се посочва, че обжалваният акт е незаконосъобразен, тъй като е издаден в нарушение на административнопроизводствените правила и на материалния закон. Искане да се отмени обжалвания административен акт като незаконосъобразен и да върне преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Жалбоподателят претендира съдебно-деловодни разноски.

Ответната страна – Ръководителя на Управляващия орган /УО/ на Оперативна

програма „Добро управление“ /ОПДУ/, в Администрацията на Министерски съвет, чрез процесуален представител по пълномощие Марианата Д. Д. оспорва жалбата изцяло в депозирания в производството писмен отговор, който поддържа в открито съдебно заседание. Посочва, че същата е недопустима, доколкото оспорвания акт не подлежи на обжалване, и моли производството да бъде прекратено, а в условията на евентуалност оспорва жалбата като неоснователна, поради липсата на твърдените нарушения на административнопроизводствените правила и правилно приложение на специалния закон ЗУСЕСИФ. Претендират се съдебно-деловодни разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява, не изразява становище.

Административен съд – София – град, Трето отделение, 46-ти състав, след като се запозна и прецени писмените доказателства по делото, приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, на основание чл. 140, ал. 1 от АПК вр. чл. 149 от АПК, доколкото в случая актът е съобщен чрез публично оповестяване по електронен път и не съдържа указание за неговото обжалване. Същата е депозирана от надлежна страна, адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването, поради което и искането на ответната страна за прекратяване на производството е неоснователно, а жалбата е допустима по следните съображения:

С оспорения административен акт на Ръководителя на УО на Оперативна програма „Добро управление“ /ОПДУ 2014-2020/ е одобрен на 30.12.2020г. оценителен доклад за техническа и финансова оценка /ТФО/ на проектните предложения по процедура за подбор на проекти BG05SFOP001-3.003: „Граждански контрол върху реформата в съдебната система“-трети срок за кандидатстване, на оценителната комисия, назначена със Заповед № ДУ-47/05.10.2020 г., изм. със Заповед № ДУ-50/12.10.2020 г. и Заповед № ДУ-58/03.11.2020 г. на Ръководителя на УО на ОПДУ – И. П., с който е извършено класиране на проектните предложения и са приети списъци по смисъла на чл. 35, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗУСЕСИФ. Списъците са надлежно публикувани на страницата на ОПДУ на 04.01.2021 г., ведно с доклада. Проектното предложение рег. № BG05SFOP001-3.003-0087 на „Асоциация „Ф.“ с наименование: „Престъпления с културни ценности“ – организирана престъпност, корупция, пране на пари. Подпомагане ефективността на работата на съдебната система в България по досъдебни и съдебни наказателни производство (дела), свързани с престъпно посегателство с предмет културни ценности – анализ на дела, законодателство и чужд опит, пренасяне на добри практики и иновативни решения, граждански мониторинг“, вх. рег. № в ИСУН – BG05SFOP001-3.003.087, е класирано под № 1 в „Списък с резервните проектни предложения по процедура чрез подбор на проекти BG05SFOP001-3.003 „Граждански контрол върху реформата в съдебната система“, които успешно са преминали оценяването, но за които не достига финансиране, подредени по реда на тяхното класиране – трети срок за кандидатстване, който представлява списък по смисъла на чл. 35, т. 2 от ЗУСЕСИФ. Оспореният акт съдържа съгласно чл. 36, ал. 1, т. 1 от ЗУСЕСИФ и чл. 23 от закона одобряване на оценителния доклад, съгласно чл. 29, ал. 2, т. 2 от ЗУСЕСИФ класирането на проектните предложения и списъците на проектните предложения, одобрени за финансиране, резервните проектни предложения, които успешно са преминали оценката, но за които не е достигнало финансиране, и отхвърлените проектни предложения. Следователно по своето съдържание този акт на УО е административен акт по глава

трета, раздел II от ЗУСЕСИФ, поради което и съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗУСЕСИФ подлежи на съдебно оспорване по реда на АПК. Не е общ административен акт, тъй като правното му действие е еднократно, но не се разпростира върху неопределен или неопределяем кръг лица - негови адресати. По същество оспореният административен акт в цялост обективира множество индивидуални административни актове, всеки един от които е произнасянето на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ по класирането на всяко едно от проектни предложения, получени в процедурата. Конкретно по отношение на жалбоподателя индивидуален административен акт е постановеното в т. 1 по проектното предложение рег. № BG05SFOP001-3.003-0087, с наименование: „Престъпления с културни ценности“ – организирана престъпност, корупция, пране на пари. Подпомагане ефективността на работата на съдебната система в България по досъдебни и съдебни наказателни производство (дела), свързани с престъпно посегателство с предмет културни ценности – анализ на дела, законодателство и чужд опит, пренасяне на добри практики и иновативни решения, граждански мониторинг“, в списъка по чл. 35, т. 2 от ЗУСЕСИФ, съгласно което същият е получил средно аритметична оценка 70 точки, при искано финансиране в размер на 99 184.36 лв. и одобрено финансиране по допустимите разходи по проекта в размер на 80 044.66 лв., представляваща 100% на безвъзмездната финансова помощ по проекта /БФП/ спрямо общо допустимите разходи на проекта. Оспорването в производството по адм. д. № 659/2021 г. на АССГ в тази част на акта на УО представлява оспорване на индивидуален административен акт при наличие на правен интерес за жалбоподателя от неговото обжалване в производството по реда на чл. 145 – чл. 178 от АПК вр. чл. 27, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, поради което и съдът следва да разгледа и да се произнесе по същество като извърши проверка за законосъобразност.

По делото не се спори, а се установява и от приложените доказателства по административната преписка на хартиен и магнитен носител, в т.ч. и цялата административна преписка и кореспонденция, извършвана по процедурата, съгласно и по правилата на ИСУН, че издателят на оспорения акт И. П., е надлежно оправомощен и компетентен в качеството си на Ръководител на УО на ОПДУ и Директор в дирекция „Добро управление“ в Администрацията на Министерски съвет съгласно Заповед № Р-90/10.05.2017г. на министър-председателя на Република България да издава всички актове във връзка с провеждането и приключването на процедурите по ОП „Добро управление“.

Установено е по делото, че в изпълнение на правомощията си Ръководителт на УО на ОПДУ със Заповед № ДУ-10/27.02.2017 г., изм. със Заповед № ДУ-5/12.03.2018г., е утвърдил пакет документи за провеждане на процедура за подбор на проектни предложения по процедура BG05SFOP001-3.003: „Граждански контрол върху реформата в съдебната система“, в т.ч. приложените по делото и публично достъпни на официалния интернет сайт на програмата Насоки за кандидатстване /НК/ / в съдържанието на които по т.21 са включени и Критерии и методика за оценка на концепциите за проектни предложения/ и образците на документи.

Не се оспорва по делото, че жалбоподателят е надлежно запознат с Насоките за кандидатстване, условия за изпълнение по процедурата, обява за откриване на процедурата, които се публикуват на страницата на ОПДУ и в Информационната система за управление и наблюдение – „ИСУН 2020“.

По делото не се спори, а се установява и от представените доказателства, че

оценителният доклад от работата на оценителна комисия, назначена със Заповед № ДУ-47/05.10.2020г., изм. със Заповед № ДУ-50/12.10.2020г. и Заповед № ДУ-58/03.11.2020г. на Ръководителя на УО на ОПДУ-И. П., е изготвен в срок от компетентен орган – комисия, със същия е извършено класиране на проектните предложения и са приети списъци по смисъла на чл. 35, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗУСЕСИФ, които са надлежно публикувани на страницата на ОПДУ на 04.01.2021 г.

Оспореният административен акт е одобрен чрез изрично волеизявление и подпис на Ръководителя на УО на 30.12.2020 г. в кръга на неговите правомощия и в изпълнение на изискванията на чл. 36 от ЗУСЕСИФ, поради което и съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган и не страда от пороци, водещи до неговата незаконосъобразност на това основание. Одобреният оценителен доклад и списъците по чл. 35, т. 1, т. 2 и т. 3, представляващи неразделна част от него, са в писмена форма, като чл. 36 от ЗУСЕСИФ не предвижда издаването на нарочен акт, различен от одобрението, извършено в конкретния случай надлежно чрез подпис на компетентния орган, поради което и съдът намира, че не са налице нарушения на чл. 146, т. 2 от АПК.

От наведените от жалбоподателя основания и отговора на ответната страна съдът намира, че спорът по делото се свежда до това дали са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон, обосноваващи противоречие с целта на закона, в производството по чл. 35 от ЗУСЕСИФ, установяването на които обвързва Ръководителя на УО да предприеме действията по чл. 36, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ.

Жалбоподателят не оспорва спазването на принципите на публичност и прозрачност от страна на административния орган, както и факта, че е обвързан от условията на процедурата, с които е декларирал, че е запознат. Не се оспорва, а се установява и от представената административна преписка, че оценката е извършена от компетентна комисия, съгласно чл. 33 от ЗУСЕСИФ, като, доколкото същата представлява експертен помощен орган на УО при провеждането на процедурата, съдебната проверка за законосъобразност на дейността ѝ се свежда до спазването на процедурните правила в съответствие с материалния закон и неговите цели. Жалбоподателят оспорва именно спазването на установените от самия орган административни правила за работа на оценителната комисия при провеждането на процедурата на етап „Техническа и финансова оценка“ /ТФО/ по конкретното проектно предложение при приключил етап за съответствие и допустимост от оценителната комисия във връзка с оценяването и класирането на кандидата на основание наличието на представени по надлежния ред доказателства, обективирани в проектното предложение по отношение на изпълнение на Насоките за кандидатстване по процедурата, както следва: по Критерий 1 „Дейности и начин на изпълнение“ /Група III от оценителен лист /ОЛ (2 бр.), приложени по административната преписка в електронен вариант по делото/, подкритерий 3.1. „Съответствие на дейностите с целите и очакваните резултати“, за който е посочено, че не всички дейности са подходящи и необходими, като същите съответстват на целите и очакваните резултати; предложеният начин на изпълнение е добре структуриран и ясно описан с ясен обхват и времетраене, което ще доведе до постигане на заложените цели и резултати; не всички дейности са описани подробно, но обхватът им ясен; в рамките на Дейност 3 се предвижда проучване на добри практики в работата на правоохранителните органи в България по успешно противодействие и разследването

на престъпления, но от посочената информация не е ясно каква е минималната бройка на делата, проверките и досъдебните производства, които ще бъдат обхванати в проверката; в рамките на Дейност 4 се предвижда проучване на чуждестранни иновативни добри практики и опит по линията „Престъпления с културни ценности – превенция, противодействие, съдебно и досъдебно производство“, но от посочената информация не е ясно каква е минималната бройка на държавите, които ще бъдат обхванати от проучването; в рамките на Дейност 6 е предвидено разработване на нов наръчник за НПО на тема „Престъпления с предмет културни ценности - законодателство, правоприлагане и граждански мониторинг“ – от обхвата на дейността не става ясно защо е необходимо създаването на нов наръчник, също така цитираната дейност не е допустима съгласно т. 14 от НК по процедурата – в тази връзка същата следва да отпадне – получени 8 от общо 24 точки; по Критерий 4 „Бюджет и Финансова обосновка“ /Група IV от ОЛ – 2 броя, приложени по административната преписка в електронен вариант по делото/, подкритерий 4.1. „Бюджет, финансова обосновка и ефективност, ефикасност и икономичност на разходите“, по отношение на който е прието, че е налице е съответствие и обвързаност между дейности и преки разходи за персонал; предвидените преки разходи за персонал са обосновани, реалистични, допустими и са в съответствие с изискванията на Насоките за кандидатстване; за всеки ред във Финансовата обосновка „Преки разходи за персонал по Дейност .... " в колона „Съответствие с Формуляра за кандидатстване Раздел 5 „Бюджет" е посочен номерът на бюджетния ред, където съответният разход е включен в Раздел 5 „Бюджет" от Формуляра; в колона „Стойност/сума“ е посочена стойността на разхода за възнагражденията на персонала за изпълнение на съответната дейност, като за всеки ред тя е коректна и вярна; тъй като Дейност 6 от проектното предложение е недопустима и същата отпада от проектното предложение, се налага извършване на корекции в бюджета, но основната цел на проекта ще бъде постигната; не за всяка дейност посочените референции са коректни - за преките разходи за персонал (експерт с функция за изготвяне на доклад с препоръки) по Дейност 5 е посочено, че разходът е в размер на 45 лв./час, като същият е формиран съгласно приложение „Сходнаставка\_Дейност 5 Преглед законодателство“, предметът на приложения договор е извършване на преглед на ЗУТ и подзаконовите нормативни актове, свързани с незаконно строителство, а размерът на часовата ставка е 50 лв./час, посочената часова ставка съответства на тази на експертите по другите дейности, които ще изготвят доклад с препоръки от съответните дейности; във ФО следва да се извършат следните служебни корекции: - Общата стойност на преките разходи по Дейност 6 следва да е 0 лв.; - Общата стойност на преките разходи за персонал следва да е 57174,76 лв.; - Стойността на Други допустими разходи (до 40 % от допустимите преки разходи за персонал) следва да е 22869,90 лв.; - Общата стойност на разходите по проектното предложение следва да е 80044,66 лв.; следва да се извършат служебни корекции в Раздел 5 и Раздел 7 от ФК, като се попълнят коректните стойности – получени 7 от общо 21 точки.

С оглед гореизложеното съдът стигна до следните правни изводи:

На първо място, видно от отговора на жалбата, при извършването на ТФО Дейност 6 от проектното предложение на жалбоподателя не е вземана предвид при формиране на оценките по отделните критерии и подкритерии, тъй като е недопустима. Поради това обстоятелство нейното изключване от проектното предложение не е повлияло на формирането на оценките по подкритерий 3.1 и по подкритерий 4.1, оспорвани в

настоящото производство, т.е. те не са засегнати по никакъв начин от изключването на Дейност 6 от проектното предложение. Въпреки това обаче, настоящият състав намира, че определянето на Дейност 6 от проектното предложение като недопустима е незаконосъобразно и тя следва да бъде включена в оценъчната дейност на комисията. Аргументите за това са следните:

От приложената административна преписка се установява, че Дейност 6 от проектното предложение на жалбоподателя в действителност е определена като недопустима, видно от приложените 2 броя ОЛ при извършване на ТФО. От последните се установява още, че при оценката на Дейност 6 липсва изложение, аргументи и мотиви за изключването на тази дейност като недопустима – единственият аргумент в тази насока е посочването на т. 14 от Насоките за кандидатстване. Формалното позоваване в ОЛ при извършване на ТФО на т. 14 от НК не изключва задължението за посочване на конкретни аргументи, поради които Дейност 6 се определя като недопустима именно защото това е оценка по същество и в условията на обвързана компетентност на дейността на комисията следва да е безспорно установено съответствието, респ. несъответствието на посочената дейност с изискванията за нейната допустимост. Съдържащите се в отговора на жалбата аргументи, обосноваващи недопустимостта на Дейност 6, изложени едва в хода на съдебното производство, са недопустими, тъй като в хода на съдебното оспорване не могат да бъдат излагани мотиви, допълващи оценителния доклад. Такова допълване на оценъчния доклад следва да се извърши в по-ранен етап, а именно преди неговото одобрение. Именно това предписва и разпоредбата на чл. 36 от ЗУСЕСИФ, която регламентира, че ръководителят на управляващия орган следва да върне доклада за провеждане на оценяването и класирането от етапа, където са допуснати нарушения, когато те са отстранени, или да не одобри доклада, когато в процедурата са допуснати съществени нарушения.

От друга страна, дори да вземе предвид изложените аргументи от ответника в отговора на жалбата, обосноваващи недопустимостта на Дейност 6, съдът не ги намира за правилни, тъй като, както е посочил и жалбоподателят, Дейност 6, състояща се в разработване на наръчник – методика /инструментариум/ за осъществяване на граждански контрол чрез мониторинг от страна на НПО сектора в България, на дейността на съдебната система по конкретна тема /подробно описано в проектното предложение/, е допустима по същество като съответства напълно на първата посочена група допустими дейности в т. 14 от НК: извършване/разработване на анализи, проучвания, изследвания, методики, модели и оценки, свързани с дейността на съдебната система, чрез които се подпомага процеса на модернизация на системата и мониторинга на съдебната реформа. Правилно в писмените бележки е посочено, че комисията се е фокусирала върху друга допустима дейност от т. 14 на НК, която представлява само частен случай и не е във връзка с вида и същността на подробно описаната Дейност 6, а именно – „Организиране и провеждане на обучения на служителите на кандидата/партньора, участие на кандидата/партньора в мрежи, включително НПО мрежи на европейско равнище“, игнорирайки всички цели, очаквани резултати, допустими целеви групи и набор от допустими дейности, залегнали в насоките за кандидатстване по процедурата. В тази връзка неоснователни са и аргументите в отговора на жалбата, обосноваващи недопустимостта на Дейност 6, тъй като с тях тя не е включена в дейностите по извършване/разработване на анализи, проучвания, изследвания, методики, модели и оценки, свързани с дейността на съдебната система, чрез които се подпомага процеса на модернизация на системата и мониторинга на съдебната реформа, където всъщност следва да бъде включена тази дейност, а подобно на подхода на комисията, е съотнесена към дейност по организиране и провеждане на обучения на служителите на кандидата/партньора, участие на кандидата/партньора в мрежи, включително НПО мрежи на европейско равнище, каквато съвсем не е същността на Дейност 6. Дейността по организиране и провеждане на обучения на служителите на кандидата/партньора, участие на кандидата/партньора в мрежи, включително

НПО мрежи на европейско равнище и дейността по извършване/разработване на анализи, проучвания, изследвания, методики, модели и оценки, свързани с дейността на съдебната система, чрез които се подпомага процеса на модернизация на системата и мониторинга на съдебната реформа са две напълно различни дейности и с оглед посоченото във формуляра на проекта може да се направи обоснован извод, че Дейност 6 е именно дейност по извършване/разработване на анализи, проучвания, изследвания, методики, модели и оценки, свързани с дейността на съдебната система, чрез които се подпомага процеса на модернизация на системата и мониторинга на съдебната реформа – „Разработване на една нова специфична методика, която ще зададе и методите и инструментариума за осъществяване на граждански мониторинг (контрол) от НПО в конкретната област на разследването и правораздаването (съдебната система) - наред с друг инструментариум по други аспекти. На база на тази част от методиката ще се реализира Дейност 6 на проекта.“ В този смисъл тя отговоря на изискванията за допустимост по същество по т. 14 от НК.

Неправилното квалифициране на Дейност 6 като дейност по организиране и провеждане на обучения на служителите на кандидата/партньора, участие на кандидата/партньора в мрежи, включително НПО мрежи на европейско равнище води и до неправилни изводи относно нейната недопустимост по отношение на целта ѝ, по отношение на целите групи и по отношение на очаквания резултат и индикатори. Поради това и с оглед същността на Дейност 6 като дейност по извършване/разработване на анализи, проучвания, изследвания, методики, модели и оценки, свързани с дейността на съдебната система, чрез които се подпомага процеса на модернизация на системата и мониторинга на съдебната реформа следва да се споделят и по-нататъшните аргументи на жалбоподателя относно допустимостта на Дейност 6 по отношение на целта ѝ, на целевите групи и на очаквания резултат и индикатори.

В този смисъл Дейност 6 се явява допустима дейност и следва да бъде включена в ОЛ при формиране на оценката по отделните критерии и подкритерии, а нейното изключване е в противоречие с материалния закон и по-специално с чл. 35, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, тъй като при изключването ѝ комисията не е взела предвид съотносимите изисквания за нейната допустимост.

С оглед гореизложеното съдът намира, че Дейност 6 е незаконосъобразно и неправилно изключена от проектното предложение и тя следва да бъде взета предвид като допустима при формиране на оценките по отделните критерии и подкритерии.

На второ място, по отношение на оценката, дадена във връзка с подкритерий 3.1, в жалбата се възразява срещу въвеждането на нов критерий за оценка от страна на Оценител 2, който не съществува в Методиката за оценка по процедурата и Насоките за кандидатстване, а именно – „посочване на минимален брой“ единици продукт по отношение на Дейност 3 и Дейност 4. Оценител 2 е обосновал липсата на достатъчна подробност в описанието на цитираните дейности със следните аргументи – „липсва минимална бройка на делата, проверките и досъдебните производства, които ще бъдат обхванати в проверката“ /по отношение на Дейност 3/ и „липсва минимална бройка на държавите, в които ще бъде извършено проучването“ /по отношение на Дейност 4/. В този смисъл възражението на жалбоподателя за въвеждане на нов критерий от Оценител 2 се явява основателно, защото такъв критерий в действителност липсва както в Методиката за оценка по процедурата, така и в Насоките за кандидатстване. В този смисъл изложените аргументи в ОЛ от Оценител 2, с които той обосновава липсата на подробно описание на Дейности 3 и 4, са несъотносими и не могат да послужат като основание, посредством което да бъде обоснована липсата на достатъчно подробно описание. От друга страна, в отговора на жалбата дадената оценка по критерий 3.1 е обоснована със съществено различни аргументи – като неподробно описани са обсъдени различни дейности от тези, визирани в ОЛ, а именно – Дейности 1, 2 и 4, вместо Дейности 3 и 4, и освен това, са посочени други основания, които обосновават извода за неподробно описание - липсата на описан механизъм по Дейности 1 и 2 за отправяне на препоръките до заинтересованите лица, което напълно липсва в ОЛ, а по отношение на Дейност 4 – липсата на подробно описание е

обоснована с непосочване в проектното предложение „в кои държави ще се извършва проучването“, докато, както беше вече посочено по-горе, в ОЛ критерият е не в кои, а в колко брой държави ще бъде извършено проучването. В този смисъл липсата на съотнесима и допустима обосновка по отношение на наличието, респ. неналичието на подробно описание на Дейност 3 и Дейност 4, следва да бъде поправена преди доклада на комисията да бъде оценен, а не в хода на съдебното производство с излагане на допълнителни мотиви от страна на ответника, които, както вече беше посочено, се различават съществено от посоченото в ОЛ. Изложеното в отговора на жалбата не може да се вземе предвид от съда, тъй като с твърденията и аргументите си ответната страна не само допълва съдържанието на ОЛ с нови и различни мотиви, но и изменя съществено неговия смисъл, което, както вече беше посочено, е недопустимо и не може да се извършва в хода на съдебното производство.

С оглед гореизложеното съдът намира, че по отношение на формиране на оценката по подкритерий 3.1, въвеждайки нов критерий Оценител 2, УО е допуснал нарушение на материалния закон и по-точно на чл. 35, ал. 1, изр. 1 от ЗУСЕСИФ, регламентиращ, че „Техническата и финансовата оценка се извършва по критерии и методика, определени в документите по чл. 26, ал. 1“, както и на установените в националното и общното право принципи на предвидимост и правна сигурност, което в случая представлява нарушение на административнопроизводствените правила при провеждане на процедурата на етап ТФО по отношение на жалбоподателя, обосноваващо извод за незаконосъобразност на оспорения административен акт.

На трето място, по отношение на оценката, формирана по подкритерий 4.1, следва да се има предвид, че с оглед изложеното по-горе относно Дейност 6 не следва да се извършват и съответните корекции в бюджета, поради обстоятелството, че тя е изключена от проектното предложение, тъй като нейното изключване е незаконосъобразно и неправилно.

Констатираните нарушения в административното производство, установени от фактите в съдебното производство, са от категорията нарушения на административнопроизводствените правила, които са отстраними, по смисъла на чл. 36, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ; представляват нарушение на материалния закон по чл. 35 от ЗУСЕСИФ, поради което и актът в оспорената му част, представляващ ИАА по отношение на жалбоподателя, следва да бъде отменен, а преписката да бъде върната на УО за продължаване на административното производство, в съответствие с чл. 36, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ.

По така изложените съображения настоящата съдебна инстанция обосновава правен извод за основателност на подадената жалба.

Административният акт следва да бъде отменен, а преписката да бъде върната на административния орган за продължаване на производството в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на делото от жалбоподателя на жалбоподателя се дължат разноски в размер на внесената държавна такса

Водим от горното, Административен съд – София – град, Трето отделение, 46-ти състав, на основание чл. 172 и чл. 173 от АПК

## РЕШИ:

**ОТМЕНЯ** Акт на ръководителя на УО на Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020 /ОПДУ 2014-2020/ - И. П., от 30.12.2020г., с който е одобрен оценителен доклад за техническа и финансова оценка на проектните предложения по процедура за подбор на проектни предложения по процедура BG05SFOP001-3.003: „Граждански контрол върху реформата в съдебната система“ - трети срок за кандидатстване, в частта, в която проектно предложение рег. № BG05SFOP001-3.003-0087 на „Асоциация „Ф.“, ЕИК/БУЛСТАТ:[ЕИК], с наименование: „Престъпления с културни ценности“ – организирана престъпност, корупция,



пране на пари. е класирано под № 1 в Списък с резервните проектни предложения по процедура чрез подбор на проекти BG05SFOP001-3.003 „Граждански контрол върху реформата в съдебната система“, които успешно са преминали оценяването, но за които не достига финансиране, подредени по реда на тяхното класиране-трети срок за кандидатстване“.

**ВРЪЩА** на ръководителя на УО на Оперативна програма „Добро управление“ в Администрацията на Министерски съвет на Република България преписката в частта по проектното предложение рег. № BG05SFOP001-3.003-0087 на „Асоциация „Ф.“ за привеждане в съответствие с указанията по прилагането и тълкуването на закона.

**ОСЪЖДА** Администрацията на Министерския съвет на Република България чрез УО на ОПДУ да заплати на „Асоциация „Ф.“, ЕИК/БУЛСТАТ:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], 1113,[жк], бл. № 127, [улица], ет. 4, представлявано от М. В. К. – председател на УС на сдружението, сумата от 793,47 лв. /седемстотин деветдесет и три лева и четиридесет и седем стотинки/, представляваща съдебно-деловодни разноски в производството.

Решението може да се обжалва пред Върховния Административен Съд на Република България с касационна жалба в 14- дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

СЪДИЯ: